

NOKH

BEROEPSPROFIEL

2211.1
NOVEMBER 2022

Inhoudsopgave

Inleiding.....	3
1. Functieomschrijving.....	3
1.1 Algemeen.....	3
1.2 Functie-inhoud.....	3
1.2.1 Opleiding.....	3
1.2.2 Zorgverlening.....	3
1.2.3 Behandeling.....	4
1.2.4 Relatie tot andere zorgverleners.....	6
1.2.5 Verantwoordelijkheid.....	6
1.3 Functie-eisen.....	7
2. Taakomschrijving.....	7
2.1 Algemeen.....	7
2.2 Algemene taken betreffende de behandeling.....	8
2.3 Specifieke taken betreffende de behandeling.....	8
2.3.1 Taken betreffende de anamnese.....	8
2.3.2 Taken betreffende de analyse.....	9
2.3.3 Taken betreffende de therapie.....	10
2.3.4 Taken betreffende de evaluatie.....	10

Inleiding

Het normdocument Beroepsprofiel bevat de beschrijving van de deskundigheden en vaardigheden van de homeopaat en de beschrijving van de toegepaste behandelmethode.

Het Beroepsprofiel geeft antwoord op de vraag wat de karakteristieke functie van de homeopaat is en welke specifieke taken bij deze functie horen. De homeopaat dient bij het beroepsmatig handelen te voldoen aan de beschrijving van deze functie en taken.

1. Functieomschrijving

1.1 Algemeen

1.1.a

Onder de functie van de homeopaat wordt verstaan het geheel van verantwoordelijkheden, bevoegdheden en taken van de homeopaat binnen de gezondheidszorg (taken voortvloeiend uit deze functieomschrijving worden uitgebreid beschreven in hoofdstuk 2).

1.1.b

De functie van de homeopaat is gericht op het verlenen van zorg aan individuele patiënten, ter bevordering of instandhouding van hun welbevinden en optimaal functioneren, zowel mentaal, emotioneel, als fysiek. Op deze wijze draagt de functie van de homeopaat bij aan de gezondheidszorg.

1.1.c

De homeopaat functioneert autonoom en overziet het terrein van gezondheid en ziekte in hoofdlijnen.

1.1.d

De homeopaat kan door de patiënt zelfstandig worden geconsulteerd. Ook kan doorverwijzing plaatsvinden door andere zorgverleners binnen de zorgverlening.

1.2 Functie-inhoud

1.2.1 Opleiding

1.2.1.a

De homeopaat heeft een diploma van een homeopathie-opleiding met een omvang van 240 EC. De opleiding heeft een Hbo-niveau of een NLQF6-niveau.

1.2.1.b

De homeopaat heeft een door CPION of SNRO geaccrediteerd diploma medische basiskennis (Mbk).

1.2.2 Zorgverlening

1.2.2.a

De zorg aan de patiënt vindt meestal plaats in de praktijkruimte. De zorg kan ook ambulante of intramuraal gegeven worden.

1.2.2.b

De homeopaat geeft aan de individuele patiënt persoonlijke zorg. De zorgverlening is persoonlijk vanwege de directe relatie tussen de patiënt en de homeopaat én vanwege de afstemming van de zorgverlening op de individualiteit van de patiënt.

1.2.2.c

De homeopaat geeft aan de individuele patiënt integrale zorg. De zorgverlening is integraal in die zin dat mentale, emotionele en fysieke aspecten van de patiënt worden geïntegreerd. De patiënt wordt als totaal benaderd en behandeld.

1.2.2.d

De homeopaat geeft aan de individuele patiënt continue zorg. Dit betekent dat de zorgverlening zich over een langere periode uitstrekt, vanaf de eerste zorgvraag tot het moment dat de patiënt geheel of zoveel mogelijk vrij van klachten is, of totdat de patiënt aangeeft te willen stoppen met de behandeling.

1.2.2.e

De homeopaat heeft de intentie aan de individuele patiënt permanente zorg te bieden. De zorgverlening is permanent in die zin dat de homeopaat zorgt voor een adequate bereikbaarheid en een adequate waarnemingsregeling.

1.2.3 Behandeling

1.2.3.a

De homeopaat behandelt de patiënt.

1.2.3.b

De homeopaat gaat bij de behandeling uit van klachten en verschijnselen op mentaal, emotioneel en fysiek niveau.

1.2.3.c

De homeopaat behandelt de patiënt volgens de zeven basisprincipes van de homeopathie. De basisprincipes zijn:

- Individualiteit

Bij de behandeling wordt uitgegaan van de individualiteit van de patiënt. De individualiteit van de patiënt wordt weergegeven door middel van een totaalbeeld van symptomen en verschijnselen. De anamnese wordt gebruikt voor het in kaart brengen van dit totaalbeeld.

- Vastleggen middelbeelden

Ieder homeopathisch middel heeft een eigen middelbeeld. De informatie over een middel wordt verkregen via een reproduceerbare en objectieve methode. Dit kan vastgelegd worden door observatie van:

- Mentale, emotionele en/of fysieke klachten die ontstaan nadat een persoon zonder manifesterende klachten het middel heeft ingenomen, bijvoorbeeld in het kader van een zogenaamde geneesmiddelproef. Op deze manier wordt de homeopathische werking van (nieuwe) middelen onderzocht.

- Mentale, emotionele en/of fysieke klachten die verbeteren of verdwijnen nadat een persoon met manifesterende klachten het middel heeft ingenomen tijdens een homeopathische behandeling.

- Similimum

De basis van de homeopathie is het inzetten van een middel dat bij proefpersonen bepaalde klachten kan oproepen, en herstellend werkt bij mensen met dezelfde klachten. Als het individuele beeld van de patiënt overeenkomt met het middelbeeld van het homeopathische middel, wordt dit homeopathische middel het similimum genoemd. De homeopaat zoekt tijdens de behandeling naar het similimum. Het similimum is in staat het herstelproces op gang te brengen en te houden.

- Simplex

Tijdens de behandeling wordt één middel tegelijk ingezet. Het voorgeschreven middel is gemaakt van één basisstof en krijgt de tijd om het herstelproces in gang te zetten en op gang te houden. Als na evaluatie blijkt dat het middel niet het gewenste resultaat heeft, kan de behandeling aangepast worden, bijvoorbeeld door een andere potentie of een ander homeopathisch middel te geven.

- Minimale dosis

Er wordt gebruikgemaakt van een dosis die net genoeg is om het organisme te stimuleren tot herstel.

- Dynamisatie

Door het proces van verdunnen en schudden wordt de homeopathische werking van de middelen versterkt.

- Vitale levenskracht

Bij de behandeling gaat de homeopaat er vanuit dat er een niet direct waarneembare en meetbare levenskracht aanwezig is die het organisme stuurt en in stand houdt.

1.2.3.d

De behandeling van de homeopaat is erop gericht het herstelproces op gang te brengen en te houden. De behandeling kan curatief of palliatief zijn. Het activeren van het herstelproces zorgt daarnaast voor een preventieve werking die inherent is aan de homeopathische behandeling.

1.2.3.e

De homeopaat behandelt patiënten met chronische en acute symptoombeelden.

1.2.3.f

De behandeling van de homeopaat bevat de anamnese en analyse, de therapie en de evaluatie van de therapie. De therapie is het geven van het enkelvoudig homeopathisch middel.

1.2.3.g

De homeopaat behandelt consultatief. Voor het consult wordt in het algemeen een afspraak gemaakt.

1.2.3.h

Indien de patiënt niet in staat is de praktijk te bezoeken, kan de homeopaat de patiënt thuis of intramuraal behandelen. De behandeling geschiedt in de geest van het Beroepsprofiel.

1.2.3.i

Andere behandelmethodes die naast de homeopathie worden toegepast, vallen buiten de verantwoordelijkheid van de NOKH.

1.2.3.j

Andere behandelmethodes die naast de homeopathie worden toegepast, kunnen het effect van het homeopathisch middel onduidelijk maken.

1.2.4 Relatie tot andere zorgverleners

1.2.4.a

De homeopaat functioneert binnen de gezondheidszorg en heeft daardoor een relatie met andere zorgverleners.

1.2.4.b

De homeopaat staat open voor overleg met andere zorgverleners.

1.2.4.c

De homeopaat informeert op verzoek van een andere zorgverlener over de behandelmethode of verwijst naar de website van de NOKH.

1.2.4.c

De homeopaat informeert de patiënt over risicovolle situaties, zodat de patiënt in staat is een andere zorgverlener te consulteren.

1.2.4.d

De homeopaat meldt de patiënt, dat het afbouwen en beëindigen van medicijnen, voorgeschreven door een andere zorgverlener valt onder de verantwoordelijkheid van de patiënt en de andere zorgverlener. Vervolgens kan de patiënt hierover contact opnemen met de andere zorgverlener.

1.2.4.e

Bij een rapportage aan andere zorgverleners dient de patiënt vooraf schriftelijke toestemming te geven.

1.2.4.f

Indien een andere zorgverlener verzoekt om gegevens van een patiënt, verstrekt de homeopaat alleen na schriftelijke toestemming van de patiënt de relevante patiëntengegevens.

1.2.5 Verantwoordelijkheid

1.2.5.a

Het is de verantwoordelijkheid van de homeopaat zich te houden aan het gestelde in deze functieomschrijving en dit te realiseren door te voldoen aan de in hoofdstuk 2 beschreven taken.

1.2.5.b

Het is de verantwoordelijkheid van de homeopaat de patiënt te wijzen op de Klachtenregeling van de NOKH en op de wettelijk verplichte geschilleninstantie.

1.2.5.c

Het is de verantwoordelijkheid van de homeopaat zich te houden aan de wetten die gelden voor alternatieve zorgverleners.

Deze wetten zijn:

- Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg (Wkkgz)
- Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG)
- Wet op de geneeskundige behandelingsovereenkomst (WGBO)
- Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)
- Wet op de geneesmiddelenvoorziening (WOG)
- Wet toetreding zorgaanbieders (Wtza)

Zie voor verdere toelichting van de wettelijke kaders het normdocument Praktijkorganisatie, hoofdstuk 5.

1.2.5.d

De homeopaat is verantwoordelijk voor de behandeling. De homeopaat kan niet verantwoordelijk worden gesteld voor de keuze van de patiënt om zich volgens de principes van de homeopathie te laten behandelen.

1.2.5.e

Het is de verantwoordelijkheid van de homeopaat de patiënt erop te wijzen, de homeopaat op de hoogte te houden van de reacties op het homeopathisch middel en van veranderingen, die invloed kunnen hebben op de behandeling.

1.2.5.f

Het is de verantwoordelijkheid van de homeopaat risicodragende situaties te herkennen en de patiënt hiervan op de hoogte te brengen.

1.2.5.g

Het is de verantwoordelijkheid van de homeopaat adequate voorlichting te geven over de behandeling.

1.2.5.h

De verantwoordelijkheid van de homeopaat houdt op, zodra de behandeling door de patiënt of de homeopaat wordt beëindigd of zodra bij waarneming van een collega-homeopaat de behandeling wordt overgenomen.

1.2.5.i

De homeopaat kan niet verantwoordelijk worden gesteld voor de leefwijze van de patiënt.

1.3 Functie-eisen

1.3.a

De homeopaat dient te voldoen aan de in de normdocumenten van de NOKH beschreven normen. De hieronder genoemde normdocumenten zijn voor de homeopaat bindend:

- Het normdocument Beroepsprofiel bevat de beschrijving van de toegepaste behandelmethode en de deskundigheden en vaardigheden van de homeopaat.
- Het normdocument Praktijkorganisatie bevat de beschrijving van de criteria die van toepassing zijn op de organisatie van de praktijk van de homeopaat.
- Het normdocument Beroepscode bevat de ethische richtlijnen voor het beroepsmatig handelen van de homeopaat.
- Het normdocument Registratie bevat de beschrijving van de registratieprocedure, de herkenbaarheid van de geregistreerde homeopaat en bevat het Register van Homeopaten.
- Het normdocument Kwaliteitszorg bevat de beschrijving van de wijze waarop de homeopaten, de NOKH en de patiënten- en consumentenorganisaties zijn betrokken bij de kwaliteitszorg.

2. Taakomschrijving

2.1 Algemeen

2.1.a

Onder de taken van de homeopaat wordt datgene verstaan waaraan dient te worden voldaan, om het gestelde in de functieomschrijving (zie hoofdstuk 1.) te realiseren.

2.1.b

De homeopaat mag bij de professionele relatie niet verder gaan, dan die taken die noodzakelijk zijn voor de behandeling.

2.2 Algemene taken betreffende de behandeling

Het is de taak van de homeopaat:

2.2.a

De patiënt de gelegenheid te geven op eenvoudige wijze zorg te vragen.

2.2.b

Bij het aannemen van nieuwe patiënten in te gaan op de zorgvraag. De zorgvraag is datgene waarvoor de patiënt in eerste instantie komt.

2.2.c

Open te staan voor de zorgvraag, ongeacht individuele en culturele verschillen als gevolg van ras, afkomst, etniciteit, geslacht, seksuele voorkeur, handicap, leeftijd, religie, taal of sociaal-economische status.

2.2.d

De zorgvraag af te wijzen indien de zorgvraag of de aard van de problematiek niet aansluit bij de persoonlijke ontwikkeling en/of ervaring van de homeopaat. De homeopaat verwijst de patiënt in deze situatie door naar een collega-homeopaat.

2.2.e

De behandeling bestaat uit de anamnese, de analyse, de therapie en de evaluatie. Voor de analyse is altijd een anamnese nodig en na de therapie is altijd een evaluatie nodig.

2.2.f

Voor de anamnese wordt het behandelplan met de patiënt besproken. Het behandelplan is uniform voor elke patiënt, met een vaste volgorde.

- Eerst de anamnese, het vraaggesprek.
- Dan de analyse, het uitzoeken van het homeopathisch middel.
- Dan de therapie, het innemen van het homeopathisch middel.
- Dan de evaluatie, de beoordeling van de effecten van het homeopathisch middel

2.2.g

De zelfstandigheid van de patiënt te bevorderen, zodat de patiënt niet afhankelijk wordt van de behandeling of van de homeopaat.

2.2.h

In grote lijnen inzicht te hebben in de relatie van het homeopathisch middel tot de allopathische medicatie en in de eventuele risico's voor de patiënt die kunnen optreden, als de patiënt de allopathische medicatie afbouwt of stopt.

2.3 Specifieke taken betreffende de behandeling

2.3.1 Taken betreffende de anamnese

Het is de taak van de homeopaat:

2.3.1.a

De anamnese vast te leggen in het patiëntendossier.

2.3.1.b

Zorg te dragen voor verduidelijking van de zorgvraag.

2.3.1.c

Bij het observeren en vragen stellen niet verder te gaan dan hetgeen vereist is voor de homeopathische behandeling.

2.3.1.d

Communicatieve processen, projectie, gelijkwaardigheid, vertrouwensrelatie, respect, openheid, betrokkenheid en beroepsgeheim op een professionele manier te hanteren in het contact met de patiënt.

2.3.1.e

Technieken te beheersen voor een goede homeopathische anamnese:

- De spontane rapportage: alleen de patiënt heeft het woord.
- De gestuurde rapportage: de homeopaat en de patiënt werken samen aan het vervullen van het spontane verslag.
- De indirecte ondervraging: om het totaalbeeld van de patiënt te verkrijgen, wordt zonder suggestieve vragen te stellen datgene nagevraagd, wat de homeopaat nodig heeft om de behandeling op te kunnen baseren en waarover de patiënt nog niets heeft gezegd.
- De observatie van fysieke symptomen, zoals het bekijken van huiduitslag.
- De observatie van non-verbale signalen.
- De biografische anamnese: de voorgeschiedenis van de patiënt en de familie van de patiënt.
- De hetero-anamnese: de informatie over de patiënt verkregen via derden, bijvoorbeeld familieleden.

2.3.1.f

'Pluis'-of-'niet-pluis'-situaties te signaleren en bij een 'niet-pluis'-situatie de patiënt door te sturen naar de huisarts.

2.3.1.g

Aandacht te schenken aan externe ziekmakende factoren, waaraan de patiënt blootstaat.

2.3.2 Taken betreffende de analyse

Het is de taak van de homeopaat:

2.3.2.a

De analyse vast te leggen in het patiëntendossier.

2.3.2.b

Een inschatting van de gezondheid van de patiënt en de moeilijkheidsgraad van de behandeling te maken op basis van de ernst van de klachten, de voorgeschiedenis en de familiale belasting.

2.3.2.c

Een totaalbeeld van de patiënt te vormen op basis van de symptomen op het mentale, emotionele en fysieke niveau. Een klacht van de patiënt is onderdeel van het totaalbeeld.

2.3.2.d

In het totaalbeeld te zoeken naar de karakteristieke symptomen. Dit zijn de symptomen die vreemd, bijzonder, onverklaarbaar, intens en/of causaal zijn. De waarde van de symptomen hangt onder meer af van hoe spontaan ze zijn verteld en

hoe helder ze zijn omschreven. Ook wordt onderscheid gemaakt tussen generaliteiten en lokale symptomen. Aan symptomen die iets zeggen over de patiënt als geheel, de generaliteiten, wordt over het algemeen meer waarde toegekend dan aan de lokale symptomen.

2.3.2.e

Te zoeken naar het homeopathisch middel dat het beste past bij de patiënt door het vergelijken van de karakteristieke symptomen van de patiënt met de middelbeelden die in de materia medica beschreven staan. Het repertorium dient hierbij als hulpmiddel.

2.3.3 Taken betreffende de therapie

Het is de taak van de homeopaat:

2.3.3.a

De therapie vast te leggen in het patiëntendossier.

2.3.3.b

De patiënt het passende enkelvoudige homeopathische middel te geven. Hierbij bepaalt de homeopaat zorgvuldig de potentiehoogte, de potentiesoort en de wijze van toediening.

2.3.3.c

De patiënt inzicht te verschaffen in de voor de therapie belangrijke aspecten, zoals de therapie zelf, de gebruiksaanwijzing voor inname van het homeopathisch middel, de reacties en de prognose.

2.3.3.d

De patiënt erop te wijzen dat de patiënt de homeopaat op de hoogte houdt van de reacties op het homeopathisch middel en van eventuele veranderingen in omstandigheden die van invloed kunnen zijn op de behandeling.

2.3.3.e

De patiënt de noodzakelijke begeleiding te geven.

2.3.4 Taken betreffende de evaluatie

Het is de taak van de homeopaat:

2.3.4.a

De evaluatie vast te leggen in het patiëntendossier.

2.3.4.b

Reacties op het homeopathisch middel te kunnen beoordelen door er op toe te zien dat het herstelproces zich in de goede richting ontwikkelt en door er op toe te zien dat de symptomen niet onderdrukt zijn, waardoor deze zich naar een dieper niveau verplaatst kunnen hebben.

2.3.4.c

Zicht te houden op de ontwikkeling van het totaalbeeld van de patiënt door middel van herhaalde evaluatie.

2.3.4.d

Het effect van de therapie te beoordelen en de therapie zo nodig bij te stellen.

2.3.4.e

De evaluatie met de patiënt te bespreken, waardoor inzicht ontstaat in het herstelproces.

NOKH

FLORAWEG 21
2432 CD NOORDEN

E-MAIL: NOKH@NOKH.NL
WEBSITE: WWW.NOKH.NL

NL54 INGB 0006 2256 72

KVK: 28089656